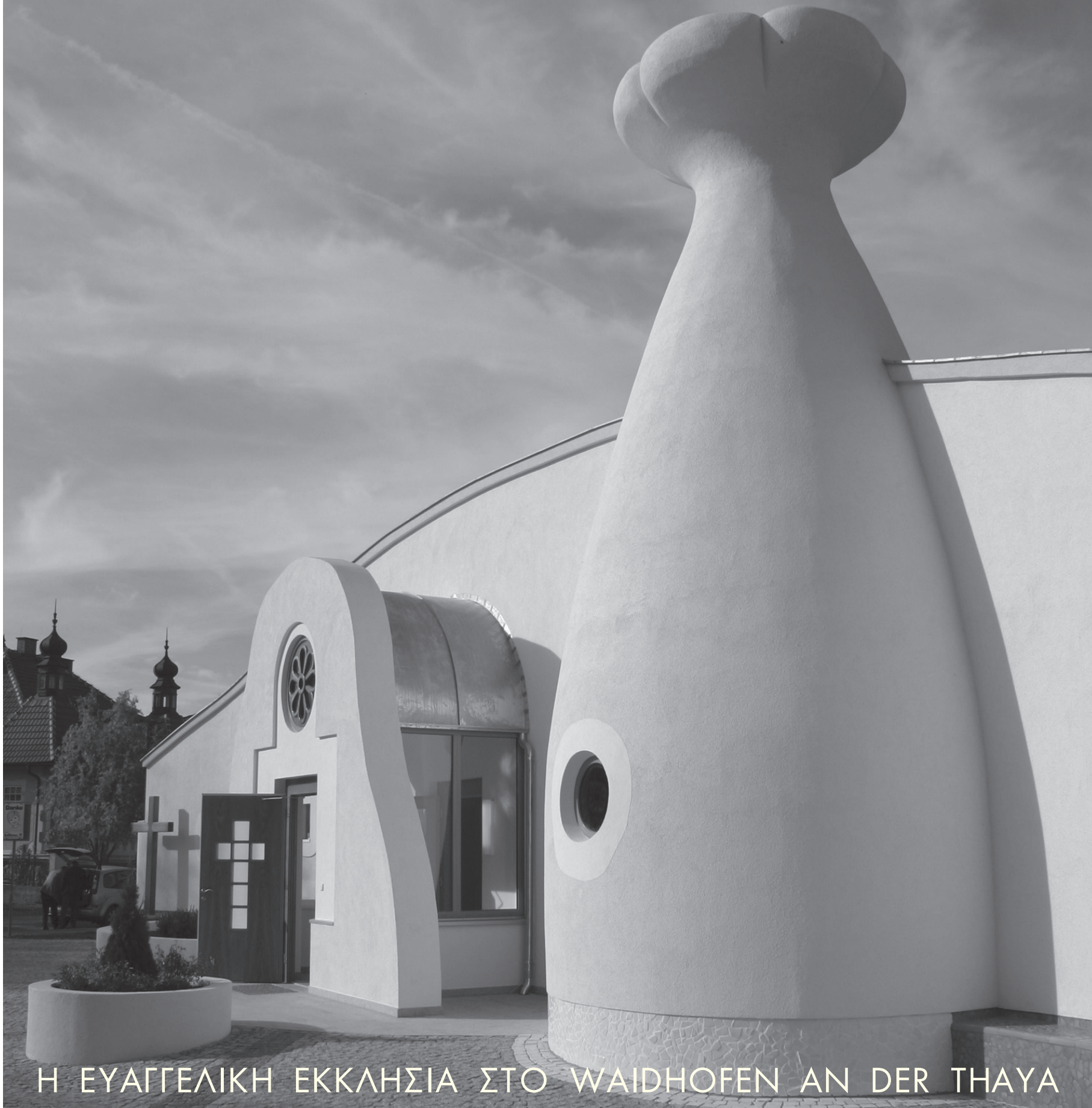

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΥ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ

Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΟ WAIDHOFEN AN DER THAYA

Τα πρώτα σκίτσα για τον Πύργο, Ε. Βαρλάμης

Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΥ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ

Η είναι ταυτόχρονα πραγματικότητα και όραμα. Ένα όραμα γεμάτο μυστήρια. Ένας οίκος του Θεού δεν πρέπει να αρέσει μονάχα στους ανθρώπους. Αυτός ο οίκος του Θεού θέλει και να ευχαριστεί το Θεό και να φανερώνει ταυτόχρονα την ευγνωμοσύνη μας.

Αυτός ο οίκος του Θεού είναι ένας ευαγγελικός οίκος. Είναι αφιερωμένος στα παιδιά της Αυστρίας, στα παιδιά της Ευρώπης και σ' όλα τα παιδιά του κόσμου. Ένας ναός προσκαλεί τα παιδιά να τον επισκεφθούν και να τον κατακτήσουν, με τον τρόπο που έλεγε ο Ιησούς: «Άφετε τα παιδιά ελθείν προς με». Ο ναός προορίζεται για όλους τους ανθρώπους, νέους και ηλικιωμένους. Είμαστε όλοι παιδιά του Θεού.

Αυτός ο ναός είναι απλός και ελκυστικός κι απευθύνεται στις καρδιές των ανθρώπων. Οι εσωτερικοί χώροι του ναού είναι γεμάτοι μυσταγωγία, χάρη και διαύγεια. Ακτινοβολούν αγαλλίαση και αγάπη. Η παιδική εκκλησία είναι το μέρος που ευχαριστεί περισσότερο τον αγαπημένο Θεό. Εκεί αισθάνεται κανείς την απέραντη αγάπη του.

Αυτός ο ναός είναι οικουμενικός. Είναι ανοιχτός στην ευαγγελική, στην καθολική και το ίδιο επίσης στην ελληνική ορθόδοξη εκκλησία. Ο ευαγγελικός ναός του Χαρμόσυνου Μηνύματος είναι ανοιχτός σε όλους τους ανθρώπους.

Για να εξασφαλιστεί η οικουμενική κατεύθυνση, χρησιμοποιήθηκαν κατά τη θεμελίωση πανάρχαιες τελετουργίες που αναφέρονται στην ιεροποίηση των χτισμάτων. Ως σύμβολο της ανεξιθρησκίας και της καθολικότητας εντοιχίστηκαν στα θεμέλια ένα κομμάτι από το ναό του Αγίου Στεφάνου της Βιέννης, μια αυθεντική πέτρα από τα Ιεροσόλυμα και ένα καθαγιασμένο αντικείμενο από τον οικουμενικό πατριάρχη Βαρθολομαίο τον Α΄, σαν αόρατα σημάδια της πίστης.

Στον αρχιτέκτονα η προτεραιότητα στην εργασία του δεν ήταν το καλλιτεχνικό όραμα αλλά η αναζήτηση του Θεού, η αναζήτηση για ένα δρόμο ανάμεσα στο υλικό και στο πνευματικό, για να μπορέσει να εκφραστεί το χαρμόσυνο μήνυμα του Ευαγγελίου, για την αγάπη προς τον πλησίον και την κοινότητα.

Ο ναός του Χαρμόσυνου Μηνύματος στο Waidhofen της Thaya αποτελεί ένα μοναδικό και ανεπανάληπτο σχεδιασμό. Αφ' ενός, γιατί μαρτυρεί, πιο πέρα κι απ' τα σύνορα της Κάτω Αυστρίας και πιο πέρα κι απ' τη Δημοκρατία μας, το πνεύμα της ανεξιθρησκίας και της αλληλεγγύης που βιώνεται εδώ. Αφ' ετέρου, γιατί μ' αυτόν μπαίνει ένα ρωμαλέο σύμβολο απέναντι στην τάση της εποχής μας, στο χτικιό που όλο και περισσότερο επικρατεί, στην κυριαρχία της επιπολαιότητας και του υλισμού. Όποιος βλέπει σήμερα το ναό, θα συμφωνήσει, πώς αποτελεί, με την πιο ωραία και πραγματική έννοια της λέξης, ένα θησαυρό κι ένα στολίδι για την πατρίδα μας. Είναι ένα μέρος με ατμόσφαιρα και γεμάτο πνευματικότητα. Είναι ένας τόπος όπου μπορούν οι μόνοι να βρίσκονται μαζί με άλλους και ν' ανοίγουν διάλογο με τον Κύριο.

Θέλω αυτός ο ναός να δώσει μαζί τρία μηνύματα, το μήνυμα της ανεξιθρησκείας, το μήνυμα της αλληλεγγύης και το μήνυμα απέναντι στο ότι όλα μπορούν να θεωρούνται αυτονόητα και να είναι ολοένα και πιο επιφανειακά.

Κι αποτελεί το καλύτερο παράδειγμα, που τεκμηριώνει αληθινά το οικουμενικό χριστιανικό πνεύμα, αφού ο ναός αυτός κτίστηκε από έναν ελληνορθόδοξο αρχιτέκτονα, από κοινού με ρωμαιοκαθολικούς καλλιτέχνες για την ευαγγελική κοινότητα. Αυτή η ιδέα και το αρχιτεκτονικό σχέδιο με ενθουσίασαν από την αρχή και με παρακίνησαν να υποσχεθώ αυθόρμητα την οικονομική υποστήριξη της Κάτω Αυστρίας γι' αυτό το σχέδιο.

Σαν κυβερνήτης της χώρας, ευχαριστώ τον καθηγητή Βαρλάμη για την ευαισθησία που έδειξε στη διαμόρφωση, ένα πνεύμα, που είχε ήδη προσδώσει με τη σύλληψη του δομικού περιβλήματος, που κατάφερε να το κάνει γεμάτο αβρότητα προς το τοπίο και τη φύση, αλλά και προς τις ψυχές και τις καρδιές των ανθρώπων. Αυτό χαρακτηρίζει την εργασία του γιατί μ' αυτή έδωσε, σε πολλαπλή μορφή, ένα καινούργιο πρόσωπο στη χώρα μας.

Το ίδιο επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω τον προκαθήμενο Mag. Paul Weiland και την επίτροπο Solveig Gschaidner για την πρωτοβουλία τους. Μια πρωτοβουλία που υπογραμμίζει τον πλουραλισμό στη χώρα μας και η οποία μας δίνει την ευκαιρία να εξασκήσουμε την κοινοτικότητα στην πράξη. Ευχαριστώ όλους όσους έχουν συμπράξει σ' αυτό το σχέδιο με τόσο μεγάλη αφοσίωση.

Dr. Erwin Pröll, κυβερνήτης της Κάτω Αυστρίας

Αυτός ο ναός είναι ένα βίωμα. Εκπληκτικός και κάπως παράξενος στέκεται εκεί, όπως το ίδιο το Ευαγγέλιο. Συνάμα προκαλεί περιέργεια, να ζητούμε να μάθουμε γι' αυτόν και προσφέρει, σ' όποιους μπαίνουν μέσα, με τη θέα μέσα από τα ανοίγματα την έκπληξη και με τα μέρη όπου μπορείς να σταθείς, έναν τόπο του διαλόγου με τον ίδιο τους τον εαυτό, με την κοινότητα και με το Θεό. Αυτός ο ναός είναι επίσης ένα πολιτιστικό γεγονός και θα χρησιμοποιείται επανειλημμένα, πάντα με αυτή την έννοια. Είμαι χαρούμενος γι' αυτόν τον αγγελιοφόρο του Χαρμόσυνου Μηνύματος και βλέπω σ' αυτόν έναν τόπο της ειρήνης, της ευλογίας και της δύναμης.

Mag. Herwing Sturm, επίσκοπος της Ευαγγελικής Εκκλησίας στην Αυστρία

Αυτός ο ναός έχει πολλαπλό συμβολισμό και νόημα και ακριβώς αυτή η πολλαπλή διάστασή του τον κάνει τόσο πολύτιμο. Αυτός είναι αφ' ενός, όπως λει το όνομα του, ο «Ναός του Χαρμόσυνου Μηνύματος». Ήδη το κτίσμα και ο χώρος με το στοχαστικό χαρακτήρα του, υποδεικνύουν εδώ στη μέση του κόσμου, ότι είναι σημαντικό για τους ανθρώπους, ότι μπορεί να κατορθώσουν στη ζωή τους. Αυτός θέλει να χαρίσει ελπίδα, θέλει να κινητοποιήσει τους ανθρώπους να παραδεχθούν τη ζωή, την αλληλεγγύη, το μοίρασμα, το διάλογο.

Αυτός ο ναός είναι κάτι ξεχωριστό λόγω της πνευματικότητάς του. Πιστεύω, δεν υπάρχει κανένας ναός σ' όλη την Ευρώπη, όπου οι μεγάλες χριστιανικές κοινότητες να συμβάλουν τόσο αρμονικά με τη σκέψη τους, τις ιδέες τους, την πνευματικότητά τους. Διαθέτει σε αφθονία το σύνολο και πάντα όπου υπάρχει το σύνολο, εκεί είναι για όλους καλύτερα.

Μια τρίτη μεγάλη σημασία έχει το γεγονός, ότι αυτός ο ναός βρίσκεται σε μια περιοχή όπου έγιναν πολύ σκληρές και μεγάλες διαμάχες μεταξύ των εκκλησιών με διωγμούς και κατατρεγμούς. Αυτός ο ναός αποτελεί έτσι, με το οικουμενικό του υπόβαθρο, ένα φανερό σύμβολο της συμφιλίωσης.

Θα χρησιμοποιήσουμε το ναό σαν τόπο για τη θεία λειτουργία κι ακόμη σαν τόπο του πολιτισμού και της τέχνης, με εκθέσεις, διαλέξεις και πολιτιστικές εκδηλώσεις. Έτσι πιστεύω ότι αυτός ο ναός του Χαρμόσυνου Μηνύματος είναι ένα πολύ ξεχωριστό κτίσμα, όχι μόνο για την περιοχή, για το Waldviertel και την Κάτω Αυστρία, αλλά ότι αναζητεί σ' όλη την Ευρώπη το ταίρι του.

Mag. Paul Weiland,

προκαθήμενος της Ευαγγελικής Επισκοπής της Κ. Αυστρίας.

Στη σημερινή εποχή δεν είναι τόσο απλό, να μιλάμε ειλικρινά και πειστικά από την πίστη. Ο καθηγητής Βαρλάμης μιλά από την πίστη του με αρχιτεκτονικά και ζωγραφικά έργα. Ο ναός του Χαρμόσυνου Μηνύματος αποτελεί μια εντυπωσιακή μαρτυρία που την αναζητούν πολλοί άνθρωποι.

Είναι ένα όμορφο σημάδι το ότι εμείς σήμερα στην εποχή μας κτίζουμε ναούς. Ναούς που αποτελούν κάτι ιδιαίτερο αλλά και κάτι καθημερινό. Μια πανέμορφη συνεισφορά της ευαγγελικής κοινότητας, μια πρόκληση για ανεξιθρησκία και διάλογο.

Ο καθηγητής Βαρλάμης φιλοδοξούσε πάντα να θέσει το έργο του στην υπηρεσία της χριστιανικής οικουμένης, αλλά και στη συνάντηση με τις θρησκείες του κόσμου. Η εκκλησία του Χαρμόσυνου Μηνύματος στο Waidhofen της Thaya αποτελεί ένα εκκλησιαστικό οικοδόμημα που ερεθίζει τη ματιά κι έγινε ένα υπόδειγμα της σύγχρονης ναοδομίας με οικουμενική εμβέλεια.

Dr. Helmut Krätzl, χειροτονημένος επίσκοπος της Αρχιεπισκοπής της Βιέννης

Όταν οι άνθρωποι μιλούν για το Θεό, τότε αυτοί μαλώνουν...
... Γύρω στο 1580 η πόλη Waidhofen/Thaya ήταν σε μεγάλο βαθμό ευαγγελική. Το Δημαρχείο χρησίμευε κατά τον 16ο αιώνα σαν Λουθηρανική εκκλησία. Όμως μετά το 1580 επιβλήθηκαν οι αντιμεταρρυθμίσεις, ώσπου τελικά το 1629 κατά την απογραφή της πόλης μόνο τέσσερεις κάτοικοι αναγνωρίστηκαν σαν “ευαγγελικοί”. Μόνο τέσσερεις αντιστάθηκαν στην επαναφορά του καθολικισμού, οι περισσότεροι είτε βρέθηκαν στο εξωτερικό, μεταναστεύοντας στην Φρανκονία, είτε έγιναν πάλι καθολικοί.

... Όταν οι άνθρωποι προσεύχονται, τότε αυτοί είναι μονιασμένοι.

Το δεύτερο μέρος του αποσπάσματος είναι το αντίδοτο στη φιλονικία – αυτό αποτελεί πρόσκληση για συμφιλίωση, για θρησκευματική και θρησκευτική διατήρηση ειρήνης, για ενότητα στην προσευχή. Αυτή η εκκλησία του Χαρμόσυνου Μηνύματος δηλώνει αυτή την εντολή: να αποτελεί μια γέφυρα ανάμεσα στα θρησκευτά, ανάμεσα στους ανθρώπους αυτής της τοποθεσίας και ανάμεσα στις γενιές, μια γέφυρα της κατανόησης ανάμεσα στους λαούς αυτής της συνοριακής περιοχής, που τώρα, σιγά, σιγά, αναπτύσσονται και πάλι μαζί.

Το Waidhofen στον ποταμό Thaya/Dyje, που ενώνει τα σύνορα, θα μπορούσε να γίνει ένα τέτοιο πνευματικό σημείο ειρήνης, σημείο οικουμενικής περισυλλογής, και γεφυροποιός νούς της συνάντησης.

Για να πραγματοποιηθεί αυτό το όραμα, απαιτείται η διάθεση όλων μας. Με χαρά τείνω το χέρι της Διεύθυνσης Παιδείας και προσφέρω τη βοήθειά μου. Γιατί είμαι πεπεισμένος, ότι η πολιτεία δεν έχει όχι μόνο μια γενική πολιτιστική ευθύνη να παρατηρεί, αλλά και μια εντελώς ιδιαίτερη αισθητική ευθύνη.

Μ’ αυτό τίθεται έτσι ακριβώς υπό ερώτηση το Σχολείο, όπως κι όλοι οι άλλοι νοηματοδοτικοί θεσμοί, όχι όμως σε τελευταία ανάλυση οι εκκλησίες, οι οποίες έχουν να δώσουν τη δική τους γνήσια απάντηση στις ερωτήσεις που μπαίνουν.

Στό ναό του Χαρμόσυνου Μηνύματος θα είναι καλό, αυτό το χαρμόσυνο μήνυμα να είναι εκείνο που, στο φως και τη λάμψη του, θα καταφέρει την κατανόηση και θα βρεθεί το έσχατο και βαθύτερο νόημα της υπεύθυνης μας πράξης. Ακόμη εύχομαι στους εδώ υπηρετούντες, ανωτέρους πνευματικούς και επιτίμους εκκλησιαστικούς υπηρεσιακούς φορείς, αναγνώστες/ριες, ιεροκήρυκες, παιδαγωγούς, επιτρόπους, πρεσβυτέρους και πρεσβυτέρες, τύχη, επιτυχία και ευλογία.

MR Univ. Prof. **Dr. Karl W. Schwarz**

Διεύθυνση Παιδείας του Ομοσπ. Υπουργείου για Μόρφωση, Επιστήμη και Πολιτισμό

Ο καθαγιασμός του ναού του Χαρμόσυνου Μηνύματος είναι μια σημαντική μέρα για την ευαγγελική εκκλησία της Αυστρίας. Πιστεύω, ήταν επίσης σημαντικό, ότι το πρεσβυτέριο επισημαίνει την ιδιαίτερη ιστορία αυτού του Οίκου του Θεού. Σ' αυτή την ιστορία θα σταθώ κι εγώ επίσης, ότι δηλ. αυτές οι εργασίες μπόρεσαν να γίνουν μόνο μέσα απ' το γεγονός ότι ο αρχιτέκτων καθηγητής, κύριος Βαρλάμης, αντιμετώπισε αυτό το οικοδόμημα με ιδιαίτερο τρόπο, γιατί αυτός έκανε αφιλοκερδώς το σχεδιασμό, τα σχέδια και την επίβλεψη και επιπλέον για να μπορέσει να στηθεί αυτός ο ναός, διοργάνωσε δράσεις, με τις οποίες συνεισέφερε επιπλέον χρήματα, πέρα από τα, χωρίς αμοιβή, επιτεύγματά του.

Από το 1998 εξουσιοδοτήθηκε ο ο πρόεδρος της Συνόδου Α.Β. να απονέμει σε προσωπικότητες, που με ξεχωριστό τρόπο έχουν υπηρετήσει την ευαγγελική εκκλησία της Αυστρίας, χρυσό ή ασημένιο παράσημο. Εγώ μόνο δύο φορές, ως τώρα, έκανα χρήση από αυτό το δικαίωμα και θέλω να το κάνω τώρα για τρίτη φορά και να σας απονείμω, αξιότιμε κύριε καθηγητά Βαρλάμη, το χρυσό μετάλλιο. Είναι η ύψιστη απονομή με αυτή την έννοια, που επίσης μ' αυτή συμβολίζει, ότι επιτεύχθηκαν εξαιρετικές υπηρεσίες για τη συνολική εκκλησία, γιατί αυτός ο ναός δεν έχει μόνο τοπική σημασία, αλλά είναι σημαντικός για όλη την ευαγγελική εκκλησία της Αυστρίας.

Dr. Peter Krömer, πρόεδρος της συνόδου Α.Β. της Αυστρίας.

Είναι μια όμορφη μέρα για τον επικεφαλής του συλλόγου Gustav Adolf, όταν εγκαινιάζεται μια καινούργια ευαγγελική εκκλησία, ένα κοινοτικό κέντρο, γιατί αποτελεί καθήκον του συλλόγου Gustav Adolf να συγκεντρώνει χρήματα για να υποστηρίξουν και να ευκολύνουν την ευαγγελική ζωή. Ένα μέρος αυτής της εργασίας είναι η συγκέντρωση από τα παιδιά. Αυτή η πράξη είναι ένα υπέροχο σημάδι ενσωμάτωσης των παιδιών και των ενηλίκων που συνεισφέρουν – και δεν είναι μόνο ευαγγελικοί – με τη θρησκεία και με τους θρησκευτικούς αδελφούς. Το έτος 1997 συγκέντρωσαν σε όλη την Αυστρία τα παιδιά το σεβαστό ποσό των 149.650 € για μια καινούργια εκκλησία στο Waidhofen/Thaya. Πολλοί από αυτούς που συνεισέφεραν δεν ήξεραν καθόλου που βρίσκεται αυτό το Waidhofen/Thaya.

Επίσης, το ότι θα γίνει τόσο ωραία η εκκλησία, κανείς δεν το είχε ακόμα προαισθανθεί. Είμαι πολύ χαρούμενος διότι αυτή η ευαγγελική εκκλησία κτίστηκε σαν οικουμενική εκκλησία, σαν οικουμενικό κέντρο. Βρίσκεται κοντά σε μια περιοχή, στην οποία οι ευαγγελικοί, που πριν από μερικές εκατοντάδες χρόνια εκδιώχθηκαν σχεδόν απ' τα σύνορα, έκτισαν ένα ευγενικό "οχυρό". Ακριβώς γι' αυτό είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος, διότι εμείς στην Αυστρία είμαστε τόσο μακριά, διότι οι 14 νόμιμα αναγνωρισμένες χριστιανικές κοινότητες από κοινού διοικούν την κληρονομιά της χριστιανικής δυτικής κουλτούρας.

Dr. Udo Jesionek, επικεφαλής του συλλόγου Gustav Adolf στην Αυστρία

Αναζητώντας κανείς αντιστοιχίες στη Βίβλο, πέφτει πάνω σε αναφορές στο πρώτο ή στο δεύτερο βιβλίο των βασιλειών για την οικοδόμηση και τα εγκαίνια του ναού. Στην πρώτη «Βασιλειών 8» μπορείτε να διαβάσετε στο στίχο 29 μια προσευχή του βασιλιά Σολωμόντα: «Άφησε τα μάτια σου ανοικτά πάνω σ' αυτόν τον οίκο, νύχτα και μέρα, πάνω απ' τον τόπο από τον οποίο είπες, "εκεί θα έπρεπε να είναι το όνομα μου".»

Πιστεύω, αυτό είναι επίσης παράδοση στο Πρεσβυτέριο και στην αντιπροσωπεία της κοινότητας, να παρακαλέσουμε και να φροντίσουμε γι' αυτό, να μην επαγρυπνεί ο Θεός ο Κύριος μόνο μέρα και νύχτα αλλά και να δοξάζεται το όνομα Του.

Κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας έναν τεράστιο θησαυρό, το χριστιανικό δυτικό πολιτισμό μας. Ακόμη περισσότερο σε μια εποχή που γίνεται άθεη κι απάνθρωπη, θα πρέπει να θυμόμαστε αυτή τη χριστιανική κληρονομιά. Κι εύχομαι αυτή η εκκλησία του Χαρμόσυνου Μηνύματος να χρησιμεύει για να κρατά και να φυλάγει αυτή την ανώτερη αξία, όχι μόνο για την κοινότητα του Waidhofen/Thaya αλλά για όλους εμάς.

Ανάμεσα στο υλικό και στο πνευματικό

Ο σχεδιασμός, η διαμόρφωση μιας εκκλησίας αποτελεί για ένα αρχιτέκτονα μια απ' τις μεγαλύτερες προκλήσεις, γιατί ο σχεδιασμός μιας εκκλησίας είναι πρώτα πρώτα μια πράξη της πίστης και όχι μια πράξη της αρχιτεκτονικής ή της διανοητικής σύλληψης. Ένας ναός είναι ένας οίκος του Θεού και αυτό απαιτεί άλλες κλίμακες, μια ευαίσθητη αισθητική, που δε θα πρέπει να ικανοποιεί μονάχα τους ανθρώπους, αλλά πρέπει να μένει ευχαριστημένος κι ο Θεός. Που και πάλι απαιτεί μια εσωτερική στάση, μεγάλη συγκέντρωση και μια αυστηρή ασκητική ζωή.

Οι απαιτήσεις περιγράφηκαν με σαφήνεια και μάλιστα πρέπει ο αρχιτέκτονας να συμβάλλει μ' όλη την τέχνη του για να εκπληρωθεί αυτό το ωραίο καθήκον και η ευθύνη απέναντι στους ανθρώπους. Πολλές συζητήσεις με τους ευαγγελικούς χριστιανούς συνόδευσαν αυτή την εργασία, με σκοπό να εκφράσουν τα κοινά και να τα απεικονίσουν καλλιτεχνικά, γιατί στην εκκλησία δε βλέπω μόνο ένα οικοδομικό έργο αλλά πριν απ' όλα ένα σχέδιο της κοινότητας πολλών ανθρώπων, όσο το δυνατό περισσότερων.

Φυσικά ο σχεδιασμός απαιτεί ταπεινότητα, όμως αυτό δεν μ' εμπόδισε να σχεδιάσω με χάρη και να βρώ ιδέες που είναι αρμονικές, κλασικές αλλά και μοντέρνες. Εργάζομαι ευχαρίστως με σύμβολα που τα καταλαβαίνουν όλοι κι είναι στερεωμένα στην ευαγγελική χριστιανική παράδοση.

Το κτίσιμο μιας ευαγγελικής εκκλησίας δεν αποτελούσε για μένα, σαν ορθόδοξο Έλληνα, κανένα πρόβλημα. Από τη μια μεριά είχα γνώσεις για την ευαγγελική θρησκεία από τα παιδικά μου χρόνια, απ' την ιδιαίτερη μου πατρίδα τη Βέροια στη Βόρεια Ελλάδα, τη γνωστή από την περιοδεία του Αποστόλου Παύλου. Από την άλλη μεριά είναι αυτονόητο για μένα να δώσω προσοχή και να κατανοήσω το πνεύμα της ευαγγελικής θεολογίας. Ταυτόχρονα, σ' αυτό το ναό, συνεισφέρω και την πνευματικότητα της ορθοδοξίας, τις προσωπικές μου εμπειρίες των Μυστηρίων, που ήδη είχα κάνει από παιδί.

Αυτή η οικουμενική θέση είναι για μένα πολύ σημαντική. Είμαι ένας πολύ πιστός άνθρωπος και δεν κάνω διακρίσεις ανάμεσα στα θρησκευόμενα. Ο Χριστός δεν είναι διαιρετός, ο Θεός δεν είναι διαιρετός.

Για να ενισχύσω αυτή την οικουμενική διάσταση χρησιμοποίησα κατά τη θεμελίωση πανάρχαιες τελετουργίες για την ιεροποίηση των χτισμάτων. Σαν σύμβολα της ανεξίθρησκείας και της οικουμενικότητας εντοιχίστηκαν στα θεμέλια τρία στοιχεία στα οποία προβάλλεται όλη η δύναμη της χριστιανικής πίστης, ένα κομμάτι από τον Άγιο Στέφανο της Βιέννης, απ' την προσωπική συλλογή μου που διατηρούσα απ' τα φοιτητικά μου χρόνια στη Βιέννη, μια αυθεντική πέτρα από τα Ιεροσόλυμα που προέρχεται από το αυστριακό Άσυλο της Αγίας Οικογένειας, στα Ιεροσόλυμα και μεταφέρθηκε από το Υπουργείο Εξωτερικών στο διπλωματικό σάκκο κι ένα γυάλινο πρόσφορο, ένα δώρο από τον οικουμενικό πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίο τον Α΄.

Στην αναζήτηση για το ξεπέ-
ρασμα του υλισμού και την
επανασύνδεση με το Θεό η Τέ-
χνη για μένα είναι μια γέφυρα.
Μια γέφυρα για το Θεό, μια
γέφυρα για τον Παράδεισο.

Ιδιαίτερα σημαντικό για μένα ήταν να σχεδιάσω έτσι την εκκλησία ώστε αυτή να αρέσει στα παιδιά και να τα προσκαλεί να την επισκεφθούν, να την κάνουν δική τους. Δοκίμασα να εντάξω στο κτίσιμο το παιδικό στοιχείο, το απλό, το σύνθετο, το γεμάτο μυστικά. Είναι φυσικό οι αρχιτέκτονες να θέλουν σ' ένα οικοδόμημα να δείξουν τη δύναμή τους. Τέτοια οικοδομήματα δεν αφήνουν κανένα ζωτικό χώρο για παιχνίδι. Προσπάθησα να δείξω την «αδυναμία» μου, με την έννοια της «μη δύναμης», για να είμαι ταπεινός, για να είμαι ένα παιδί.

Στη στροφή προς τα παιδιά βλέπω επίσης μία σύνδεση ανάμεσα σε όλες τις χριστιανικές εκκλησίες. Θα μπορούσε να είναι ένα κοινό ζήτημα, να βρεθούν μορφές και λύσεις για το σύνολο της κοινωνίας. Η ωραιότερη αρχιτεκτονική δε σημαίνει τίποτε, αν δεν προσέχει τη ζωή και δε φροντίζει ώστε ένα παιδί να μεγαλώνει σε ένα προσεγμένο περιβάλλον. Τους χώρους που προορίζονται για τα παιδιά δεν πρέπει να τους αντιμετωπίζουμε σε τελευταία ανάλυση διανοητικά. Έτσι σχεδίασα τον πύργο, όπου βρήκε τη θέση της η παιδική εκκλησία, σαν κάλυκα από λουλούδι, για να χρησιμοποιήσω μια οργανική μορφή από το βασίλειο της φύσης.

Και οι ενήλικες είναι παιδιά του Θεού και γι' αυτούς είναι εξ ίσου σημαντικό το ότι οι χώροι είναι ευχάριστοι και αναπauτικοί. Στη σημερινή εποχή ζούμε γενικά σε μια πολύ τεταμένη κατάσταση. Για να συναντήσουμε το Θεό έχουμε ανάγκη από ησυχία και ηρεμία. Γι' αυτό στη διαμόρφωση των χώρων κράτησα τη λιτή πνευματικότητα απλούστερων ναών, όπως είναι οι μικρές εκκλησίες στα χωριά των ελληνικών νησιών, που συχνά με λιγότερα μέσα μας φέρνουν πιο κοντά στο μεγαλείο του Θεού. Οι μελέτες μου στις σπηλαιώδεις εκκλησίες της Σαντορίνης με οδήγησαν σε παραστάσεις χώρων, που είναι γεμάτοι μεταφυσικό μυστήριο. Επίσης στο συνολικό σχεδιασμό επιζητούσα πάντα την ιδέα του ατέλειωτου, για την οποία χρωστώ ευγνωμοσύνη στον πνευματικό μου δάσκαλο Frederick Kiesler. Οι χώροι μου είναι δίχως τέλος, ανοιχτοί στην κίνηση της ζωής κι ανοιχτοί σε μια νέα δραματουργία της λειτουργίας.

Η εκκλησία αυτή είναι λιτή και ταυτόχρονα πολύπλοκη.

Δεν κρύβει το μήνυμά της, το μήνυμά της ταπεινοφροσύνης κι αυτό την αναδεικνύει σ' ένα ξεχωριστό οικοδόμημα. Αυτή η εκκλησία είναι όραμα του μέλλοντος, όπου ο λόγος έχει πάρει μορφή. Ο λόγος παραμένει το πιο ισχυρό περιεχόμενο της πίστης: «Εν αρχή ην ο λόγος και ο λόγος ην του Θεού και ο λόγος ην ο Θεός» (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, κεφ. 1).

Ο λόγος χρειάζεται εικόνες. Κι ιδιαίτερα στην εποχή μας, που ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει πια χωρίς εικόνες, βλέπω σ' αυτή την «εικόνα γενόμενη πίστη» μια ενδιαφέρουσα μελλοντική ιδέα, με σκοπό να κινητοποιήσουμε το χριστιανισμό και να βιώσουμε πιο συνειδητά την πίστη μας.

Η κατασκευή της εκκλησίας είναι απλή και ελκυστική. Σαν αγκαλιά, η πρόσοψη της εισόδου, ανοίγεται απέναντι στον επισκέπτη. Είναι πρόθυμη να υποδεχθεί κι απευθύνεται στις καρδιές των ανθρώπων. Το εσωτερικό της εκκλησίας είναι γεμάτο μυσταγωγία.

Εικόνες από | το χώρο

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΟ ΘΕΟ, ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ, ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΗΣ. ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ΤΟΝ ΜΟΝΟΓΕΝΗ ΤΟΥ ΥΙΟ, ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΜΑΣ, ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟ ΜΑΡΙΑ, ΠΑΘΟΝΤΑ ΕΠΙ ΠΟΝΤΙΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ, ΣΤΑΥΡΩΘΕΝΤΑ, ΘΑΝΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΑΦΕΝΤΑ, ΚΑΤΑΒΑΝΤΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ, ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ, ΑΝΕΛΘΟΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ.

ΑΥΤΟΣ ΚΑΘΕΤΑΙ ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΥ ΠΑΤΕΡΑ. ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΘΑ ΕΛΘΕΙ ΝΑ ΚΡΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΖΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ. ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ, ΤΗΝ ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ, ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟ ΖΩΗ. ΑΜΗΝ

Πιστεύω εις ένα Θεόν Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γής, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν τον Υιόν του Θεού τον μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν, εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου, και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους ουραμούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις μίαν Αγίαν Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν, Ομολογώ εν βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών, Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ
της Ελληνικής Ευαγγελικής
Εκκλησίας

Η αποστολική ομολογία πίστεως

Πνευματικότητα και Χώρος

Η ιδέα της διαμόρφωσης σκοπεύει να δημιουργήσει χώρους που προάγουν την κοινότητα και υποστηρίζουν τη σύνδεση με το Θεό. Οι χώροι είναι ανοιχτοί, ρέουν ο ένας στον άλλο κι είναι γεμάτοι με πνεύμα και πνευματικότητα. Όλα τα επι μέρους στοιχεία αναπτύχθηκαν σε αρμονία με τη συνολική σύλληψη του χώρου, σαν σημεία και σύμβολα της ελπίδας.

Τα σταυρόσχημα ανοίγματα – στις πόρτες εισόδου και στον τοίχο ανάμεσα στον προθάλαμο και τον κεντρικό χώρο – συνοδεύουν τον επισκέπτη από την εξωτερική περιοχή στο εσωτερικό και κατευθύνουν τη ματιά και τη σκέψη του στην Ανάσταση.

Αξονομετρικό σχήμα του χώρου

Τα διαδοχικά σταυρόμορφα διαμπερή ανοίγματα και τα κενά από την είσοδο ως τον κυρίως σταυρό στον κεντρικό χώρο.

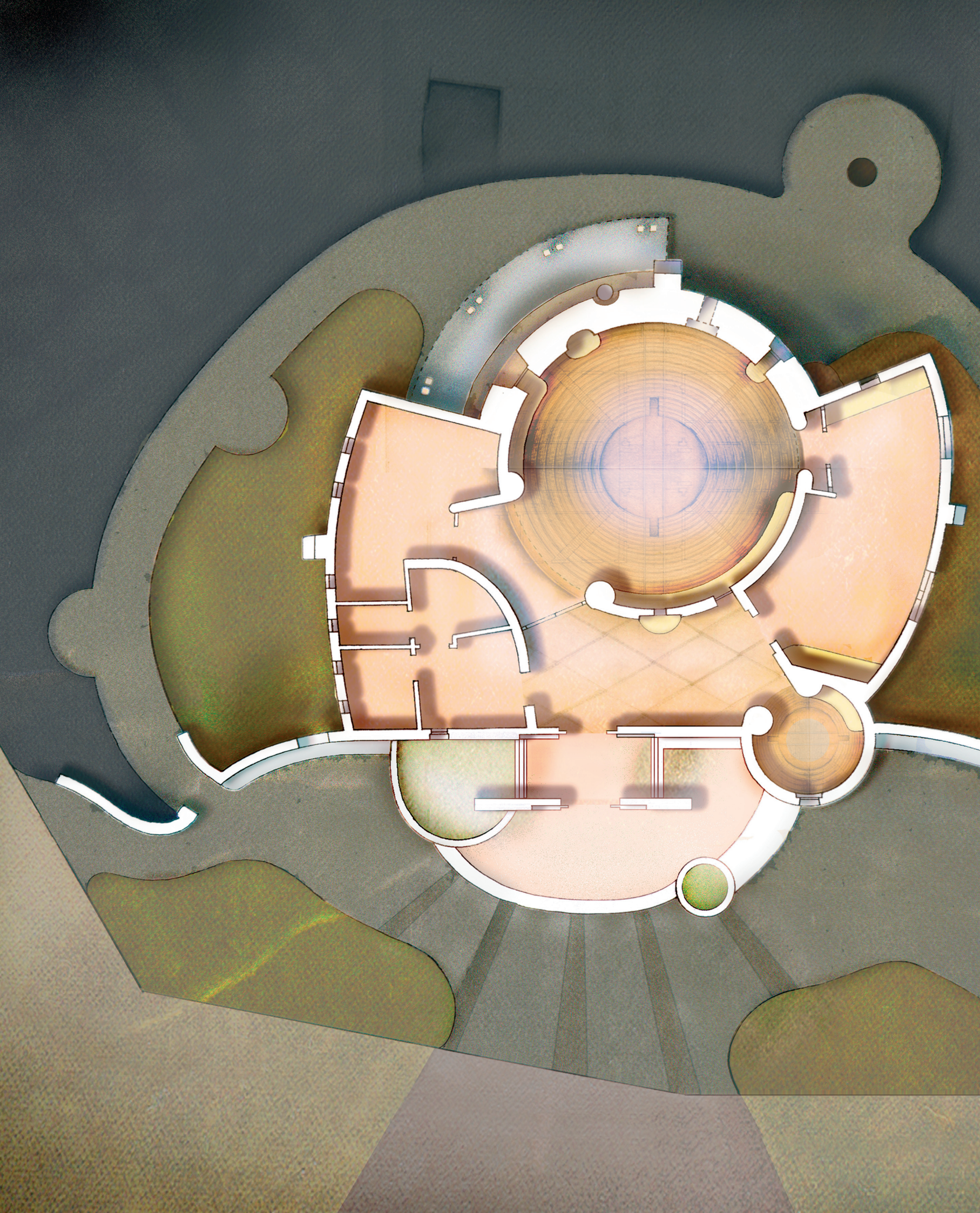

Γραφιστική κύρια πρόσοψη

Ήδη από το γραφιστικό σχέδιο μεταφέρεται η συμπαθητική ακτινοβολία του οικοδομήματος.

Η εκκλησία δημιουργεί μια ελκυστική και χαρού-
μενη προδιάθεση. Σαν μια αγκαλιά η πρόσοψη της
εισόδου ανοίγεται απέναντι στον επισκέπτη.

Κάτοψη και σχέδιο της θέσης

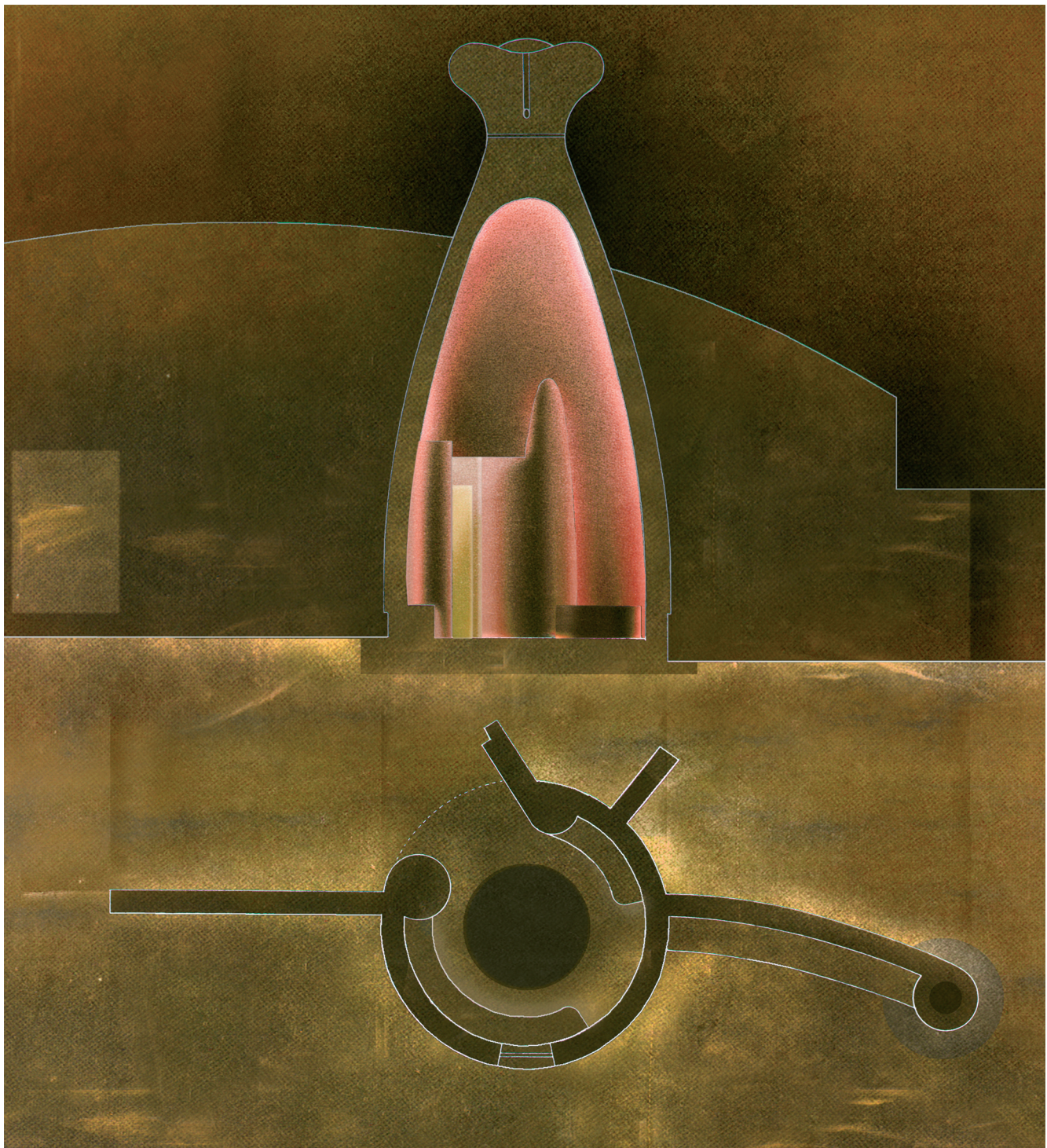
Ο προθάλαμος, με το ακτινοειδώς τοποθετημένο λιθόστρωτο από πλάκες γρανίτη, περιβάλλεται από τον τοίχο της πρόσοψης της εισόδου, που στο τέλος του καμπυλώνει προς τα εμπρός. Αυτός περιβάλλει τον προθάλαμο και προστατεύει το χώρο του ναού που βρίσκεται πίσω του.

Ο κυκλικός κεντρικός χώρος αποτελεί ένα σύμβολο για την κοινότητα. Οι χοντροί τοίχοι που τον περιβάλλουν ενισχύουν την εντύπωση της καμπύλωσης.

Τομή

Δια μέσου του κεντρικού χώρου, του προθάλαμου και της εισόδου. Με σαφήνεια μπορούν να αναγνωριστούν οι χοντροί τοίχοι κι οι αντιρρίδες που περιβάλλουν τον κεντρικό χώρο και ο φωτεινός θόλος που ανοίγει τον κεντρικό χώρο προς τα επάνω ως τον ουρανό.

Τομή

Στον καλυκόμορφο πύργο.

Στο εσωτερικό του μυσταγωγικού χώρου της παιδικής εκκλησίας.

Για την πόλη Waidhofen της Thaya η καινούργια εκκλησία του Χαρμόσυνου Μηνύματος αποτελεί ένα ξεχωριστό θέλγητρο, γιατί, με την υπέροχη διαμόρφωσή της, η μικρή πόλη του Waldviertel διαθέτει έναν απ' τους ωραιότερους ναούς της Ευρώπης.

Το παλιό Δημαρχείο του Waidhofen με το όμορφο κλιμακωτό αέτωμα που χρησιμοποιήθηκε κατά τον 16ο αιώνα σαν Λουθηρανική εκκλησία.

Το ιστορικό της δημιουργίας

Γύρω στο 1580 η πόλη Waidhofen της Thaya εξόρισε τους ευαγγελικούς. Κατά την αντιμεταρρύθμιση οι περισσότεροι άνθρωποι έπρεπε ή να ξενιτευτούν στο εξωτερικό, στην Φρανκονία, ή να ξαναγίνουν καθολικοί. Μετά το *Δικαίωμα της Ανεξιθρησκίας* (Toleranzpatent) στα 1871 από τον Ιωσήφ τον 2ο εγκαταστάθηκε πάλι, σιγά σιγά, η ευαγγελική ζωή. Σήμερα η ευαγγελική κοινότητα στο Waidhofen της Thaya αριθμεί 200 χριστιανούς.

Όσο σκέφτεται κανένας, ότι ζούμε σε μια εποχή, στην οποία σε άλλα μέρη κλείνονται, πωλούνται ή κατεδαφίζονται τα εκκλησιαστικά οικοδομήματα, η ανέγερση μιας καινούργιας εκκλησίας για τη μικρή ευαγγελική κοινότητα στο Waidhofen της Thaya, στο Waldviertel της Κάτω Αυστρίας, τόσο περισσότερο φαντάζει σαν έκπληξη, είναι σχεδόν απίστευτο.

Απ' αυτό ακριβώς το υπόβαθρο ο ναός του Χαρμόσυνου Μηνύματος που καθαγιάστηκε στις 30 Οκτωβρίου του 2004 στην οδό Lindenhof, του Waidhofen της Thaya δεν αποτελεί μονάχα ένα σύμβολο της συμφιλίωσης αλλά κι ένα σύμβολο ενάντια στην τάση της εποχής, που τεκμηριώνει ένα ξεκίνημα για το μέλλον. Αυτός ο ναός δεν είναι μονάχα μια ευαγγελική εκκλησία. Αφιερώνεται στο σύνολο της χριστιανικής κοινότητας.

Η σκέψη για το κτίσμα προέκυψε το 1996, γιατί εξ αιτίας της διάβρωσης, η Lindenhof, όπου από το 1941 βρισκόταν ο λατρευτικός χώρος της ευαγγελικής κοινότητας, έπρεπε να κατεδαφιστεί. Η αναζήτηση για μια καινούργια ιδέα ξεκίνησε και φφανερώθηκε η επιθυμία για ένα ιδιόκτητο εκκλησιαστικό οικοδόμημα. Μάλιστα αυτό έπρεπε να είναι ένα ξεχωριστό κτίσμα. Η τότε και τώρα επίτροπος της ευαγγελικής κοινότητας Solveig Gschaidler απευθύνθηκε μαζί με την κοινότητα, στον διεθνούς αναγνώρισης αρχιτέκτονα, καλλιτέχνη και παιδαγωγό, καθηγητή Μάκη Βαρλάμη, που κατοικούσε εδώ και πολλά χρόνια στο Waldviertel κι εργαζόταν στο Schrems. Ο Βαρλάμης υποσχέθηκε αυθόρμητα και προσφέρθηκε αμέσως να διαθέσει τιμητικά την εργασία του για το σχεδιασμό του έργου. «Ήταν για μένα αυτονόητο να συνεισφέρω βοηθώντας τη μικρή κοινότητα του Waldviertel κι ακόμη να συμβάλλω για να πραγματοποιηθεί αυτή η ωραία ιδέα».

Οι φάσεις της εξέλιξης

Ακολούθησαν πολλές φάσεις εξέλιξης και πολλές συζητήσεις με τους ευαγγελικούς χριστιανούς του Waldviertel, οι οποίες έλαβαν χώραν για ένα μεγάλο διάστημα. “Πρέπει κανείς επίσης να εργαστεί για να αποκτήσει την εμπιστοσύνη των ανθρώπων ώστε να εκφράσουν τα κοινά και να μπορέσει να τα απεικονίσει καλλιτεχνικά και τελικά να καταφέρει να φθάσει σε μια ιδέα στην οποία να ξαναβρίσκονται όλοι” αναφέρει ο Βαρλάμης και συνεχίζει: “Πιστεύω, ανακάλυψα μια χαρακτηριστική λύση για να απεικονίσω αυτό που υπερασπίζεται η ευαγγελική εκκλησία: Το χαρμόσυνο μήνυμα του Ευαγγελίου μεταφέρεται σε μια ελκυστική και όμως λιτή αρχιτεκτονική.”

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

Ήδη από τις πρώτες μεγάλες παρουσιάσεις των σχεδίων στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δημαρχείου του Waidhofen, τον Ιούνιο του 2001, τα μέλη της ευαγγελικής κοινότητας αυθόρμητα ενθουσιάστηκαν. Η λάμψη της μακέτας και μόνο έφτασε για να πείσει όλους ότι αυτή θα γινόταν μια λαϊκή εκκλησία όπου οι άνθρωποι θα εμψυχωνόταν να συνδεθούν με το Θεό μέσα από τη χάρη, την αγαλλίαση και την ταπεινότητα. Πραγματικά η αρχιτεκτονική μιας εκκλησίας είναι η πιο κατάλληλη για να ενθουσιάζει ανθρώπους απ’ όλη την υφήλιο», έλεγε ο καθ. Βαρλάμης σε μια συνέντευξη. «Αυτές είναι επίσης σημαντικές προϋποθέσεις για έναν ήπιο πολιτιστικό τουρισμό. Πολλοί άνθρωποι ψάχνουν για τόπους της συνείδησης και της αυτοδιάγνωσης, για «ευτυχισμένους χώρους», που ήδη υπάρχουν, που ακτινοβολούν αρμονία και επιτρέπουν την εμβάθυνση. Πραγματικά στο Waldviertel μπορεί να ανιχνεύσει κανείς αυτές τις αξίες.”

Η ευαγγελική κοινότητα ζήτησε από την ευαγγελική δράση Gustav-Adolf και πήρε την υπόσχεση ότι τα έσοδα, που ήδη από το 1997 απέφερε ο έρανος των παιδιών, για την ανοικοδόμηση ενός ναού στο Waidhofen, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την οικοδόμηση. Το οικόπεδο ήταν ήδη πραγματικότητα, όμως για την υλοποίηση έλειπαν ακόμη περισσότερα από τα μισά.

Και σ’ αυτή την κατάσταση ο καθ. Βαρλάμης προθυμοποιήθηκε αυθόρμητα, να φροντίσει για την χρηματοδότηση και την πραγματοποίηση. Ακόμη μπόρεσε να ενθουσιάσει για το σχέδιο και τους συνεργάτες του και να εξασφαλίσει την αφιλοκερδή συνεργασία τους. “Είναι σημαντικό σήμερα να μην αντιμετωπίζουμε όλα με κόστος και κέρδος, αλλά να εισφέρουμε για μια ουσιαστική υπόθεση. Μια τέτοια ουσιαστική υπόθεση είναι ο Θεός, που δυστυχώς απομακρύνθηκε απ’ τη σημερινή κοινωνική συζήτηση” λέει ο Βαρλάμης.

“Εκείνο που “απαιτώ” από εσάς δεν είναι κανένα βραβείο, αλλά ένας διάλογος, ώστε από κοινού να πραγματοποιήσουμε ένα ποίημα”, είπε ο Βαρλάμης στην πρώτη συνάντηση με την ευαγγελική κοινότητα του Waidhofen και του Gmünd.

Από την επίσκεψη στον κυβερνήτη – Ο καθ. Βαρλάμης, ο προκαθήμενος Mag. Paul Weiland, ο Dr. Günter Stummvoll και ο κυβερνήτης Dr. Erwin Pröll.

Παρουσίαση στο κανάλι ORF της Κ. Αυστρίας στο St. Pölten.

Ο καθ. Βαρλάμης, ο προκαθήμενος Mag. Paul Weiland και ο Mag. Manfred Sauer προκαθήμενος της Καρίνθιας στο Klagenfurt.

Παρουσίαση στην γκαλερί του ιδρύματος de la Tour στο Klagenfurt.

Ζωγραφική δράση στην κεντρική πλατεία του Waidhofen.

Επίσκεψη στον τοπικό κυβερνήτη

Η πρώτη παρουσίαση του σχεδίου μας οδήγησε στον κυβερνήτη της Κάτω Αυστρίας Dr. Erwin Pröll, ο οποίος με την ιδέα και το σχεδιασμό του ναού έμεινε κάτι περισσότερο από ενθουσιασμένος. Ιδιαίτερα τον ενθουσίασε η παιδική εκκλησία στον καλυκόμορφο πύργο. Αυθόρμητα δήλωσε την οικονομική υποστήριξη της Κάτω Αυστρίας σε: “Μια αληθινά ωραία αρχιτεκτονική, ένα υπέροχο σχέδιο για το Waidhofen, για το Waldviertel, για την Κάτω Αυστρία. Μια χαρούμενη εκκλησία. Θέλω να συμβάλλω αμέσως με τη μεγαλύτερη ευχαρίστηση.”

Επίσης η ομοσπονδιακή υπουργός Gehrer και η διεύθυνση Πολιτισμού του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Μορφώσεως, Επιστήμης και Πολιτισμού μπόρεσαν να αποφασίσουν για το project, με ιδιαίτερη έμφαση στην οικουμενική ιδέα και κατεύθυνση της εκκλησίας-κοινοτικού κέντρου. Σύντομα προσχώρησε σ’ αυτό και η τράπεζα “Sparkasse von 1942” του Waldviertel και προθυμοποιήθηκε να υποστηρίξει παρόμοια με ένα αξιόλογο ποσό.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Προκειμένου να κάνει την ασυνήθιστη ιδέα του σχεδίου όσο το δυνατόν προσιτή σε πολλούς ανθρώπους, ο καθ. Βαρλάμης οργάνωσε από κοινού με τους συνεργάτες του μια έκθεση, με τη μακέτα της εκκλησίας, πίνακες και γραφιστικά έργα. Σε συνεργασία με αξιόλογους καλλιτέχνες από την Κάτω Αυστρία – Arnulf Neuwirth, Linde Faber, Maria Hofstätter-Steiner και Heide Βαρλάμη – εξέδωσε ένα ωραίο φάκελο με πέντε μεταξοτυπίες σε περιορισμένη έκδοση, τα έσοδα από την πώληση των οποίων διατέθηκαν αποκλειστικά για την οικοδόμηση της εκκλησίας.

Η ιδέα και η διαμόρφωση της εκκλησίας ενθουσίασε τους ανθρώπους παντού όπου παρουσιάστηκε. Η έκθεση ταξίδεψε από το Waidhofen στο St. Pölten, μέσω Schrems και Gmünd κι από τη Βιέννη ως το Klagenfurt. “Ζηλεύω το Waidhofen και την Κ. Αυστρία γι’ αυτήν τη θαυμάσια εκκλησία”, είπε ο Mag. Manfred Sauer προκαθήμενος της Καρίνθιας, κατά το άνοιγμα της έκθεσης στην «Galerie De La Tour» στο Klagenfurt. Το κανάλι ORF της Κ. Αυστρίας παρουσίασε την εκκλησία μέσα από την τηλεόραση σε μακρινά μέρη. Οι εφημερίδες συνόδευσαν την εξέλιξη και τη δημιουργία με μεγάλο ενδιαφέρον και συμμετοχή.

Ακολούθησαν αναρίθμητες συζητήσεις με χορηγούς, ιδρύματα, επιχειρήσεις και ιδιώτες στην Αυστρία, τη Γερμανία και την Ελβετία, που πρόσφεραν υποστήριξη από ενθουσιασμό για το ωραίο και οικουμενικό σχέδιο. Πολλοί προθυμοποιήθηκαν αμέσως να συμβάλλουν με οικονομικές εισφορές, με υλικά και με προσφορά εργασίας. Μερικοί, ιδιαίτερα γενναιόδωροι, όπως η τουβλοποιία Wienerberger και η επιχείρηση Dr. Rudda GmbH, που με την υπόσχεσή της, να προσφέρει τις εσωτερικές πόρτες και το θαυμάσιο παρκέ δάπεδο, προκάλεσαν ξεχωριστή χαρά. Ακόμη η ευαγγελική εκκλησία της Γερμανίας, που η ίδια έχει πάντα λιγοστά μέσα στη διάθεσή της για να αγωνιστεί, προσέφερε μια συνεισφορά. Πολυάριθμες τράπεζες, αλλά και ιδιώτες χορηγοί και κυρίως από το Waidhofen/Thaya προθυμοποιήθηκαν και υποστήριξαν την πραγμάτωση με την αγορά φακέλων με μεταξοτυπίες και πινάκων.

Τέχνη για την Εκκλησία

Για να μπορέσουμε να προσεγγίσουμε περισσότερο στο απαιτούμενο συνολικό ποσό, ο καθ. Βαρλάμης πήρε τελικά την πρωτοβουλία για μια ζωγραφική δράση στην κεντρική πλατεία του Waidhofen/Thaya. Ζωντανά μπροστά στον κόσμο, ζωγράφιζε πίνακες με υπέροχα τοπία, που αγοράστηκαν σε ιδιαίτερα προσιτές τιμές. Το συνολικό ποσό από την πώληση ο καλλιτέχνης και αρχιτέκτονας προσέφερε στην ανέγερση της εκκλησίας. Η ευαγγελική κοινότητα υποστήριξε τη συγκέντρωση χρημάτων ενεργητικά και ανάλαβε να κάνει μια ανοιχτή αγορά.

Ο κυβερνήτης Dr. Erwin Pröll, ο προκαθήμενος Mag. Paul Weiland, ο δήμαρχος Ing. Diether Schiefer, η επίτροπος Solveig Gschaider και ο καθ. Βαρλάμης εκτελούν μαζί την πρώτη φτυαριά και βάζουν το θεμέλιο λίθο.

Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΤΙΣΙΜΟ

Με εξασφαλισμένα τα 2/3 του συνολικού ποσού που απαιτούσε το κτίσιμο, συναντήθηκε η οικοδομική επιτροπή και καθώρισε την έναρξη των εργασιών, που τελικά ξεκίνησαν το Μάιο του 2003: «Σ' αυτό το οικοπέδο θα προκύψει κάτι για το οποίο όλοι εμείς και οι επόμενες γενιές θα μπορούμε να είμαστε περήφανοι». Ο κυβερνήτης της Κάτω Αυστρίας Dr. Erwin Pröll, ο προκαθήμενος Mag. Paul Weiland, ο δήμαρχος Ing. Diether Schiefer, η επίτροπος Solveig Gschaider και ο καθ. Βαρλάμης εκτελούν μαζί την πρώτη φτυαριά και βάζουν το θεμέλιο λίθο. Το γεγονός παρακολούθησαν πολλοί ενδιαφερόμενοι, η τηλεόραση ORF της Κ. Αυστρίας και πολυάριθμοι δημοσιογράφοι.

Η φάση της οικοδόμησης κράτησε συνολικά από τον Ιούλιο του 2003 ως τον Οκτώβριο του 2004. Εκ παραλλήλου συνέχισαν να γίνονται παρουσιάσεις και συζητήσεις με σκοπό τη χρηματοδότηση. Το κτίσιμο υποστηρίχθηκε δυναμικά από τους κτίστες και τους τεχνίτες, ακόμη και μερικές ασυνήθιστες και προκλητικές εργασίες, όπως η ανοικοδόμηση των, με πάχος ένα μέτρο, τοίχων, που περιβάλλουν τον κεντρικό χώρο, ή του καλυκόμορφου πύργου, που έπρεπε να στενεύει επάνω σε μια απαλή καμπύλη. Το ίδιο η διαμόρφωση των εσοχών, των βαθυλωμάτων, των ανοιγμάτων, η πλαστική διαμόρφωση των απολήξεων στα παράθυρα και η καλλιτεχνική τοποθέτηση του γρανιτένιου λιθόστρωτου στο μπροστινό χώρο. Ακόμη η καμπυλωμένη πρόσοψη με τα στρογγυλεμένα τοιχεία και τα κτιστά, με κεραμική επένδυση καθίσματα, απαιτούσαν μεγάλη επιτεδειότητα.

Διαμόρφωση και σύμβολα

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΧΩΡΟΙ. Η συνολική ιδέα της διαμόρφωσης ήθελε να δημιουργήσει χώρους οι οποίοι να παρακινούν για την κοινότητα και να εμπνέουν για τη σύνδεση με το Θεό, μέσα από τη χάρη και τη μετριοφροσύνη. Οι χώροι είναι ανοιχτοί και έχουν διάχυτο φως, ρέουν ο ένας μέσα στον άλλο, φαίνονται σαν ατέλειωτοι. Ανοίγματα και παράθυρα επιτρέπουν στη ματιά να βλέπει μέσα από αυτά. Μέσα απ' το μεγάλο φανό στον κεντρικό χώρο διέρχεται το φως του ήλιου και η ματιά των ανθρώπων κατευθύνεται στον ουρανό.

Ιδιαίτερα στην παιδική εκκλησία, στον καλυκόμορφο πύργο, αισθάνεται κανείς την ασφάλεια και τη σύνδεση με το Θεό. Η απλή και φιλική μορφή της προκαλεί θετική εντύπωση ιδιαίτερα στα παιδιά.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ. Πολλά στοιχεία του κτίσματος φαίνονται οικεία. Οι χοντροί τοίχοι και οι βαθιές εσοχές στο εσωτερικό, τα δυνατά υποστυλώματα κι οι στοές στην πίσω πλευρά του οικοδομήματος παραπέμπουν ευχάριστα στην παράδοση των εκκλησιαστικών κτισμάτων των περασμένων αιώνων. Την ιστορική σύνδεση τεκμηριώνει επίσης η ροζέτα πάνω από την πόρτα της εισόδου. Το λουλουδένιο σχήμα της συμμαρτίζεται την αίσθηση του "Λουθηριανού Ρόδου" και ταυτόχρονα θυμίζει τις υπέροχες ροζέτες γοθικών εκκλησιών.

Ο σκελετός έγινε από τον Ιούλιο ως τον Οκτώβριο του 2003 και τα εσωτερικά συμπληρώματα και τα τελειώματα από τον Απρίλιο ως τον Οκτώβριο του 2004.

Σύμβολα της μεγάλης χριστιανικής εκκλησίας – ένα κομμάτι από τον Άγιο Στέφανο, μία πέτρα από τα Ιεροσόλυμα και ένα δώρο του οικουμενικού πατριάρχη της Κων/λεως – εντοιχίστηκαν στα θεμέλια του ναού.

Στον σχεδιασμό του άμβωνα και της κολυμβήθρας γίνεται φανερός ο προορισμός των αντικειμένων. Έτσι η έδρα του άμβωνα προσλαμβάνει περίπου τη μορφή ενός ανοιγμένου βιβλίου και το κάλυμμα της κολυμβήθρας τους ομόκεντρους κύκλους ενός κυματισμού. Το θέμα του σταυρού ξαναβρίσκεται στο χερούλι και στο βάθρο. Το ελλειψοειδές της Αγίας Τράπεζας που κείται σχεδόν σαν αιωρούμενο πάνω σε μια σταυρόμορφη βάση, προσαρμόζεται με την κυκλικότητα του κεντρικού χώρου.

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟ ΜΗΝΥΜΑ. Η διαμόρφωση του κτίσματος και τα επί μέρους στοιχεία τονίζουν το χαρμόσυνο μήνυμα του Ευαγγελίου. Μάλιστα ο σταυρός, το σύμβολο του πάθους, γίνεται στο σταυρόμορφο άνοιγμα στον τοίχο ανάμεσα στον προθάλαμο και στον κεντρικό χώρο, σύμβολο της ελπίδας, γιατί αυτό κατευθύνει τη ματιά στην εικόνα του αναστάντος Κυρίου. Το φως που πέφτει μέσα από τα, σε σταυρόμορφη διάταξη, τζάμια της εισόδου, αφήνει να διαισθανόμαστε την ελπίδα. Ο κεντρικός σταυρός του ναού έρχεται κοντά στους ανθρώπους, κατευθείαν μπροστά από την πρόσοψη και στέκεται όχι μακριά από το καμπαναριό. Στη διαμόρφωση της τράπεζας, της κολυμβήθρας και του άμβωνα εμφανίζεται επαναλαμβανόμενο το σχήμα του σταυρού. Όλα τα μέρη αναπτύσσονται σε αρμονία με τη συνολική σύλληψη του χώρου και υποστηρίζουν την πνευματική ατμόσφαιρά του.

Η ΚΑΜΠΑΝΑ. Αν αλογιστεί κανείς ότι ήταν πολύ καιρό απαγορευμένο στους ευαγγελικούς να βάζουν καμπάνες στους ναούς τους, τόσο αποκτά ιδιαίτερη σημασία η καμπάνα του ναού. Αυτή φέρει και την επιγραφή «Χαρμόσυνο Μήνυμα» και μαζί το σύμβολο του περιστεριού της ειρήνης. Πολυάριθμα μέλη της ευαγγελικής κοινότητας συνόδευσαν στις 30 Σεπτεμβρίου του 2004 την πανηγυρική χύτευση της καμπάνας στο καμπανοχυτήριο Grassmayr του Ίνσμπρουκ. Μετά την επεξεργασία μεταφέρθηκε η καμπάνα στις 27 Οκτωβρίου στο Waidhofen/Thaya και τοποθετήθηκε στο καμπαναριό.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ. Στις πιο πανηγυρικές στιγμές του εκκλησιαστικού οικοδομήματος προσμετράται ο εντοιχισμός των ιερών αντικειμένων. Με μεγάλο σεβασμό και κατάνυξη παρεμβλήθηκαν στα θεμέλια του ναού ένα κομμάτι από το ναό του Αγίου Στεφάνου, μια πέτρα απ' τα Ιεροσόλυμα κι ένα δώρο του οικουμενικού πατριάρχη της Κωνσταντινουπόλεως. Τα σύμβολα των μεγάλων χριστιανικών εκκλησιών οφείλουν έτσι να ορίζουν από κοινού και να συνοδεύουν αφανώς το οικουμενικό πνεύμα του ναού.

ΚΑΘΗΚΟΝ. Οι εργασίες όλων όσων συνεργάστηκαν στην οικοδόμηση έγιναν μεγάλη επιμέλεια και ενθουσιασμό. Με τη διαρκή φροντίδα του αρχιτέκτονα Bernhard Antoni από την ομάδα του Καθ. Βαρλάμη, μπόρεσε να γίνει η οικοδόμηση του ναού με επιτυχία. Όλες τις λεπτομέρειες της οικοδομής και του εξοπλισμού τις επεξεργάστηκαν με αφοσίωση. Τις ξυλουργικές εργασίες για την Τράπεζα, την Κολυμβήθρα και τον άμβωνα, όπως το ίδιο και τις λεπτομέρειες της πρόσοψης, τη ζεστή απόχρωση ώχρας του οικοδομήματος, το περίβλημα των ανοιγμάτων, την κεραμική επένδυση των κτιστών καθισμάτων, τις πρασιές με τα λουλούδια, τη διαμόρφωση του εδάφους, τους (δια)δρόμους και τα φυτέματα, τον εξωτερικό φωτισμό. Στις τελευταίες εβδομάδες της οικοδομικής φάσης εργάστηκαν όλοι οι συμμετέχοντες με το μεγαλύτερο δυναμισμό για να είναι όλα έτοιμα στην προκαθορισμένη ημερομηνία των εγκαινίων. Θα έπρεπε να είναι η μέρα που γιορτάζει η ευαγγελική εκκλησία τη Μεταρρύθμιση.

Καθαγιασμός και θυρανοίξια

Τα εγκαίνια του «Ναού του Χαρμόσυνου Μηνύματος» έλαβαν χώρα στις 30 Οκτωβρίου 2004, παραμονή της ημέρας της Μεταρρύθμισης. Εκατοντάδες ήλθαν, για να παραβρεθούν σ' αυτό το ξεχωριστό και σπάνιο γεγονός, μεταξύ αυτών πολλές διακεκριμένες προσωπικότητες από το χώρο της πολιτικής, του πολιτισμού, της οικονομίας και διάφορες θρησκευτικές κοινότητες. Η τελετουργία ξεκίνησε με τη γιορταστική παράδοση του κλειδιού από τον Arch. Prof. Βαρλάμη στην ευαγγελική κοινότητα. Ο επίσκοπος Mag. Herwig Sturm, ο προκαθήμενος Mag. Paul Weiland και ο ιερέας Lic. Horst Pehike εκτέλεσαν από κοινού τη θεία λειτουργία και τον αγιασμό του ναού και των επιμέρους στοιχείων – την άγια τράπεζα, τον άμβωνα, την κολυμβήθρα και την καμπάνα – και παρέδωσαν το ναό στον προορισμό του.

Στα εγκαίνια μίλησαν ο αρχιτέκτονας καθ. Ε. Βαρλάμης, ο Dr. Peter Krömer, πρόεδρος της συνόδου της ευαγγελικής εκκλησίας Α.Β. της Αυστρίας, ο δήμαρχος της πόλης Waidhofen/Taya, Ing. Diether Schiefer, ο Dr. Udo Jesionek, επικεφαλής του συλλόγου Gustav Adolf της Αυστρίας, ο διευθυντής της Διεύθυνση Παιδείας του Ομοσπονδιακού Υπουργείου για Μόρφωση, Επιστήμη και Πολιτισμό MR Univ. Prof. Dr. Karl W. Schwarz, για το περιεχόμενο και τη σημασία του ασύνηθου κτίσματος του ναού. Τελευταίος, με βαθιά συγκίνηση, μίλησε ο κυβερνήτης της Κάτω Αυστρίας Dr. Erwin Pröll, αρχίζοντας με τα λόγια: “Συγκινούμαι γιατί μπορώ να παρευρίσκομαι για ένα λόγο που εντελώς, εντελώς σπάνια βιώνεται σε μια ανθρώπινη ζωή – τα εγκαίνια και τον καθαγιασμό ενός ναού.”

Πολλές προσωπικότητες από το χώρο της πολιτικής, της οικονομίας, του πολιτισμού και της θρησκείας συνόδευσαν τον καθαγιασμό και τα θυρανοίξια του ναού του Χαρμόσυνου Μηνύματος.

Στην πρώτη σειρά της φωτογραφίας διακρίνονται: Dr. Udo Jesionek, επικεφαλής του ευαγγελικού συνδέσμου Gustav Adolf της Αυστρίας, ο Dr. Peter Krömer, πρόεδρος της συνόδου Α.Β. της Αυστρίας, ο Mag. Herwig Sturm επίσκοπος της ευαγγελικής εκκλησίας της Αυστρίας, ο κυβερνήτης της Κάτω Αυστρίας Dr. Erwin Pröll, ο προκαθήμενος Mag. Paul Weiland, ο καθ. Μάκης Βαρλάμης και η καθ. Heide Βαρλάμη, ο ιερέας Lic. Horst Pehike.

M.M.E.

Το κανάλι ORF της Κ. Αυστρίας και πολλά ιδιωτικά ΜΜΕ πληροφόρησαν εκτενώς για τον καθαγιασμό και τα εγκαίνια του ναού. Το ORF αφιέρωσε στο οικουμενικό παιδικό project ένα λεπτομερές άρθρο στην εκπομπή "Orientierung (προσανατολισμός)". Στις 2 Ιανουαρίου 2005 ακολούθησε η λειτουργία για τον καινούργιο χρόνο που μεταδόθηκε ζωντανά από την εκκλησία σε ολόκληρη την Αυστρία. Η είδηση για το ασυνήθιστο παιδικό project εξαπλώθηκε όμως γρήγορα και πέρα απ' τα σύνορα της Αυστρίας.

Το βρετανικό περιοδικό "Church Building" αφιέρωσε στο «Ναό του Χαρμόσυνου Μηνύματος» το κύριο άρθρο της έκδοσης Μαΐου/Ιουνίου 2005 και γράφει:

“Η εκκλησία του Χαρμόσυνου Μηνύματος σχεδιασμένη από τον ελληνοαυστριακό αρχιτέκτονα Ευθύμιο Βαρλάμη σε μια μικρή συνοριακή αυστριακή πόλη αποτελεί ένα μαγνήτη για τα μάτια και ασυνήθιστο τόπο λατρείας. Με μόλις 60 καθίσματα και μια διάμετρο ως 9 μέτρα, ο ναός είναι κάθε άλλο παρά ευρύχωρος. Αυτό όμως δεν εμπόδισε μεγάλο αριθμό από εκκλησιαστικούς και πολιτειακούς παράγοντες να παρευρεθούν στα θυρανοίξια στις 30 Οκτωβρίου 2004. Δεν ήταν όμως το μέγεθος του ναού που τράβηξε το ενδιαφέρον, αλλά η μορφή.”

Τέχνη – Πολιτισμός – Ζωή

Επίσκεψη αντιπροσωπείας από το υπουργείο πολιτισμού και το μεγαλύτερο τηλεοπτικό κανάλι της Κίνας. Επίσκεψη της 3α της BRG Waidhofen/Taya. Συναυλία «Stabat Mater» – ορχήστρας εγχόρδων υπό τη διεύθυνση της Maria Steinkogler, με σολίστ τις Barbara Preis και Lisa-Maria Jank.

Ο ναός του Χαρμόσυνου Μηνύματος από τον καθαγιασμό του είναι γεμάτος ζωή. Σχεδόν καθημερινά οι άνθρωποι τον επισκέπτονται και ψάχνουν να τον βρουν. Επισκέπτες από όλη την Αυστρία, από τη γειτονική Τσεχία, τη Γερμανία, την Ελλάδα, αλλά και από την Ιαπωνία και την Κίνα. Άνθρωποι από όλο τον κόσμο, παιδιά και ενήλικες, ευαγγελικοί, καθολικοί και άνθρωποι από άλλες θρησκευτικές κοινότητες. Ιδιαίτερα επίσης τα παιδιά αισθάνονται γυρίζοντας και στον οίκο στους χώρους του νέου ναού.

Οι πολλές καταγραφές στο βιβλίο επισκεπτών τεκμηριώνουν τον ενθουσιασμό και συμμετοχή των ανθρώπων:

Αισθανθήκαμε πολύ όμορφα σ' αυτή την εκκλησία και πολλά μας άγγιξαν.
Engelbert και Josefine Handl.

Μια εξαίσια, σύγχρονη, συμπαθητική εκκλησία. Είμαι ενθουσιασμένη.
Liselotte Heidl

Μια έκπληξη αυτό το λιτό έργο τέχνης
Luise και Otto Lehner

Εκπληκτικό, το ότι ακριβώς στις 12 η ώρα έπεφταν οι ακτίνες του ήλιου στον σταυρό, ένας μαθητής της 5ης τάξης του HAK Waidhofen/Taya κατά το κλείσιμο της κατάνυξης στις 29. 4. 05.

Ο ναός έγινε με σκοπό την περίσκεψη, την προσευχή, οικουμενικές λειτουργίες και κατανύξεις. Αυτός όμως αποτελεί επίσης ένα κέντρο για την τέχνη και τον πολιτισμό με αναγνώσεις, διαλέξεις, εκθέσεις και συναυλίες. Μια τέχνη που φέρνει κοντά και μας συνδέει με την αναζήτηση του Θεού, όπως περίπου το τεκμηριώνει παραστατικά η έκθεση «Το ΚΑΡΜΑ των αγίων» ή η συναυλία «Stabat Mater». Η αλληλουχία των κειμένων της πονεμένης (dolorosa) Stabat Mater, μελοποιημένα από τον G.B. Pergolesi για ορχήστρα εγχόρδων με 2 γυναικείες φωνές στους χώρους του ναού αποτέλεσε ένα αλησμόνητο βαθύ σφαιρικό βίωμα από τη μουσική και το χώρο.

Η Ευαγγελική Κοινότητα

Απ' την αρχή ήταν μεγάλος ο πόθος μου, να αποκτήσει η ευαγγελική κοινότητα του Waidhofen μια "πατρίδα", λέει η **Solveig Gschaidner**, επίτροπος της ευαγγελικής κοινότητας στο Gmünd και Waidhofen/Taya. "Είμαι πολύ ευτυχισμένη που απευθυνθήκαμε στον καθηγητή Βαρλάμη. Του χρωστούμε όλοι μας απέραντη ευγνωμοσύνη για την προθυμία, τη δέσμευσή και την προσήλωσή του σ' αυτό το έργο. Διαφορετικά δεν θα μπορούσε να γίνει η εκκλησία. Τα μέλη της κοινότητας είναι επίσης πάρα πολύ περήφανα για το ό,τι αυτά διαθέτουν την, μακράν, ωραιότερη εκκλησία και μεταφέρουν με ενθουσιασμό την οικουμενική ιδέα."

"Οι ευαγγελικοί χριστιανοί από το Waidhofen/Taya πανηγυρίζουν με μια λειτουργία μεγάλης χαράς". Λέει ο ιερέας Lic. **Horst Pehike** και συναντιούνται πάντα ξανά στις διάφορες ευκαιρίες – συναυλίες, αναγνώσεις, εκθέσεις, γιορτές της κοινότητας, παιδικά απογεύματα. Το κτίριο της εκκλησίας αποτελεί πόλο έλξης για πολλούς. Αυτό μας γεμίζει όλους με μεγάλη χαρά και μπορώ να πω με περηφάνεια. Εμείς έχουμε ένα μέλλον. Τα μέλη της ευαγγελικής κοινότητας έχουν ένα τόσο μεγάλο οίστρο και ενθουσιασμό. Σκέφτομαι, ότι εδώ μπορεί να γίνει κάτι. Για το μέλλον εύχομαι ο ναός να γεμίζει ως το τελευταίο κάθισμα.

Με την ευχάριστη λιτότητά του ο ναός με υποστηρίζει στο καθήκον και εργασία μου, του ευαγγελικού ιερέα. Ένα ευαγγελικό εκκλησιαστικό οικοδόμημα, σύμφωνα με το άρθρο 7 της Ομολογίας του Augsburg είναι ένας τόπος συγκέντρωσης για την κοινότητα όπου γίνεται το κήρυγμα του Ευαγγελίου και πραγματοποιούνται αντίστοιχα τα ιερά Μυστήρια του Ευαγγελίου. Η μορφή των χώρων του ναού και η επίπλωση με τα τοποθετημένα διακριτικά σύμβολα και σημάδια τονίζει με συγκινητικό τρόπο το περιεχόμενο και το σκοπό της θείας λειτουργίας. Σαν τους τρεις κίονες του άμβωνα που είναι τρόπον τινά σύμβολο για τα τρία sola της Μεταρύθμισης – sola scriptura, sola fide, sola gratia (μοναδική γραφή, μοναδική πίστη, μοναδική χάρη). Στο κήρυγμα πρέπει να εκφράζεται με ειλικρίνεια η μεγαθυμία του Θεού για τους ανθρώπους που πήρε μορφή στον Ιησού Χριστό.

Ο Δήμαρχος της πόλης Waidhofen/Taya

Η ευαγγελική "μας" εκκλησία έγινε σε σύντομο χρόνο ένα ουσιαστικό συστατικό του δήμου μας. Η ιδέα ήταν σωστή και οι προσδοκίες μας εκπληρώθηκαν. Η εκκλησία έγινε ένας τόπος της συνάντησης σε πολλές περιοχές της ζωής και μ' αυτό εκπληρώνει πλήρως το σκοπό της. Κάθε εκδήλωση αποτελεί ένα αποκορύφωμα και κάθε επίσκεψη στον οίκο αυτό γεμίζει με χαρά, ελπίδα και ειρήνη. Οι υπεύθυνοι της ευαγγελικής εκκλησίας και ο καθ. Βαρλάμης δημιούργησαν ένα έργο τέχνης με περιεχόμενο και στόχο την ποιότητα της ζωής. Κάτι που εμείς ειλικρινά χρειαζόμαστε επειγόντως στη σημερινή εποχή.

Περιφ. Σύμβουλος Ing. **Diether Schiefer**

Η ευαγγελική κοινότητα είναι περήφανη για την όμορφη εκκλησία της και έχει ενθουσιασμό και μεγάλη διάθεση για τα νέα της καθήκοντα. Στην εικόνα μερικά από τα αφοσιωμένα μέλη της, από αριστερά προς τα δεξιά: Erwin Fischer, ιερέας Horst Pehlke, Hans-Dieter Bitzel, Solveig Gschaidner, Mag. Brigitte Kranyak, Edelgard Streicher (μπροστά), Christine και Ewald Michule, Herta Manz, Klaus Sartor, Karin και Christian (καθ.) Pany, Ariane Karl Tüchler.

Ο δήμαρχος της πόλης Waidhofen/Taya, Ing. Diether Schiefer, ευτυχής για το νέο σύμβολο της πόλης, ενώ συνομιλεί με τον καθ. Βαρλάμη στα εγκαίνια της έκθεσης "Το ΚΑΡΜΑ των αγίων".

Ευθύμιος Μακης Βαρλάμης
Prof. Mag. Arch.

Ο Βαρλάμης συγκαταλέγεται στους πολύμορφους Ευρωπαίους αρχιτέκτονες και καλλιτέχνες, με διεθνή αναγνώριση για το εκτεταμένο δημιουργικό έργο του και την ανθρωπιστική πνευματική στάση του.

Γεννημένος το 1942 στην Ελλάδα, ο καθηγητής Βαρλάμης ζει και εργάζεται περισσότερο από 40 χρόνια στην Αυστρία. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Τεχνών της Βιέννης όπου και δίδαξε στο τμήμα αρχιτεκτονικής, ενώ έκανε παραδόσεις και σε άλλα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια. Από το 1992 διευθύνει το Κέντρο Τέχνης και Design IDEA, στο Schrems της Κ. Αυστρίας.

Ο Βαρλάμης τοποθετεί την τέχνη του στην υπηρεσία της επικοινωνίας και του διαλόγου ανάμεσα στους πολιτισμούς, τις γενιές, τις θρησκείες. Ένα σημαντικό μέρος της εργασίας του ο καλλιτέχνης αφιερώνει στα παιδιά και θεωρείται διεθνώς σαν αναγνωρισμένος ειδικός για τον κόσμο των παιδιών.

Ο μέχρι σήμερα μεγαλύτερος, που περιέχει περισσότερα από 1700 έργα, ζωγραφικός κύκλος “Αλέξανδρος 2000”, παρουσιάζεται από το 1997 σε πολλές πόλεις και χώρες της Ευρώπης και της Μεσογείου και από το 2006 σε χώρες της εγγύς και άπω ανατολής.

Ο ζωγραφικός κύκλος “Μάνα Ολυμπιάδα – Η Δύναμη της Αγάπης”, που αφιέρωσε στη συμβολική μορφή της μάνας και στη δύναμη της μητρικής αγάπης, μετά την Αθήνα το 2004, θα παρουσιαστεί στα πλαίσια των ολυμπιακών αγώνων του 2008 στο Εθνικό Μουσείο του Πεκίνου στην Κίνα.

Με τον κύκλο εικόνων “Πιστεύω – Μυστήρια και Μεταμορφώσεις” (Βιέννη, Δουβλίνο, Ρώμη) ο Βαρλάμης ανανεώνει τη χιλιόχρονη σύνδεση ανάμεσα στην τέχνη και τη θρησκεία.

Διεθνείς εκθέσεις και project των τελευταίων ετών (επιλογή):

1995 ‘Zoorella’ παιδαγωγικός παιδότοπος, Schönbrunn, Βιέννη ,

«Αποκάλυψη και Περιβάλλον», Πάτμος, πλοίο Πρέβελη.

1996 ‘Teleport Town’ πολιτειακή διαμόρφωση για το Τόκιο

2000 ‘Artella’, δημιουργικός παιδότοπος στο Μουσείο για Εφαρμοσμένες Τέχνες της Φρανκφούρτη Μνημείο για την άφιξη του Αποστόλου Παύλου στην Ελλάδα, Καβάλα.

2004 “Μάνα Ολυμπιάδα, η Δύναμη της Αγάπης”, Ζάππειο Αθήνα

2005 «I Believe – Μυστήρια και Μεταμορφώσεις», Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης και Επισκοπικό Μουσείο Βιέννη, Πύργος Δουβλίνου Ιρλανδία

2007 Μουσείο Κάτω Αυστρίας

θνικό Μουσείο Πεκίνου, Κίνα

1997– 2008 «Αλέξανδρος 2000» Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Κρήτη, Κάιρο, Αλεξάνδρεια, Ρόδος, Λευκωσία, Krems, Βασιλεία Βρυξέλλες, Alexander, the Vision of Tolerance - Ιορδανία, Εμιράτα, Συρία, Λίβανος, Πακιστάν, Σαουδική Αραβία, Ινδίες

*Η δέσμευση του Βαρλάμης είναι πολλαπλή
Χαρακτηρίζεται από απίστευτη εργασία,
πλούτο ιδεών, την αγάπη για την ύπαιθρο,
τους ανθρώπους του και την πίστη, ότι πάντα
θα κατορθώνονται θετικές ιδέες.*

Ο οικουμενικός πατριάρχης Βαρθολομαίος παραδίδει στον Καρδινάλιο Schönborn μια εικόνα του Χριστού, έργο του καθ. Βαρλάμης.

Από τα εγκαίνια της έκθεσης “I Believe” στο Μουσείο για Εφαρμοσμένες Τέχνες της Βιέννης, ο Dr. Rosenthal, ο καθ. Βαρλάμης και ο αρχιεπίσκοπος Dr. Krätzl.

Έκθεση I Believe – Μυστήρια και Μεταμορφώσεις.

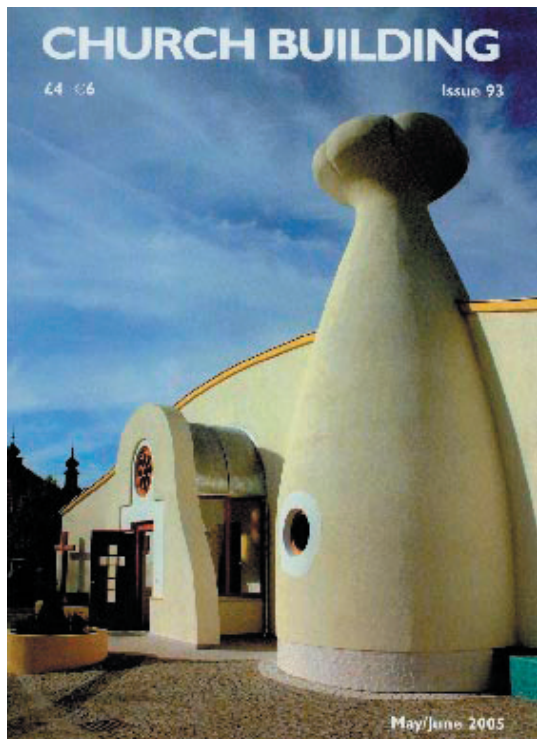

Θαυμαστέ Βασιλιά
Κυρίαρχε όλων μας
άφησε τον ύμνο μας να σε ευχαριστήσει.
Την πατρική καλοσύνη σου
Έχεις αφήσει να ρέει
Παρ' ότι εμείς συχνά σ' εγκαταλείπουμε.
Βοήθα μας ακόμη και δυνάμωσέ μας,
επέτρεψε τη γλώσσα να ψάλλει
επέτρεψε τη φωνή να ηχεί.

Ο ουρανός υμνεί με λαμπρότητα
Τα έργα της δημιουργίας σου
περισσότερο κι απ' ό,τι όλες οι πολιτείες των ανθρώπων
Μέγα φως του ήλιου
Κλείσε τις ακτίνες σου
Που χρωματίζουν το μεγάλο κύκλο.
Υμνήστε με χαρά, σελήνη κι αστέρια,
νάστε πρόθυμοι να τιμήσετε
ένα τέτοιο Κύριο.

Ω! συ ψυχή μου,
ψάλε με χαρά, ψάλε,
ψάλε το τραγούδι της πίστης σου,
Ό,τι ανασαίνει
Αλλάλαξε, ύμνησε, ήχησε,
ρίξου στη σκόνη εδώ χάμω .
Αυτός είναι ο Κύριος Σαββαώθ
Αυτός μόνο είναι για να υμνούμε
Εδώ και εις τους αιώνες επάνω.

Αλληλούϊα φέρνει,
όποιος αναγνωρίζει τον κύριο,
όποιος τον Κύριο Ιησού αγαπά,
Αλληλούϊα ψάλλει,
Όποιος Χριστό ονομάζει,
αφοσιώνεται με την καρδιά σ' αυτόν.
Ω, για καλό σου! Πίστεψε με
επιτέλους εσύ γίνεσαι πάνω
δίχως αμαρτία τον υμνούμε.

Το βρετανικό περιοδικό "Church Building" του αφιέρωσε στο «Ναό του Χαρμόσунου Μηνύματος» το εξώφυλλο και το κύριο άρθρο της έκδοσης Μαΐου/Ιουνίου 2005. Ο ευ- πρέπει επίσης να μείνει ευχαριστημένος από τον οίκο του".

Αυτό δημιουργεί απαιτήσεις από τον αρχιτέκτονα. "Το σχέδιο απαιτεί ταπεινότητα αλλά αυτό δε με εμπόδιζε να σχεδιάσω τολμηρά και να βρω ιδέες που να είναι αρμονικές, κλασικές και ταυτόχρονα μοντέρνες."

Ο Βαρλάμης εργάστηκε σ'ολόκληρο αυτό το έργο χωρίς καμιά αμοιβή. "Ήταν φανερό για μένα ότι έπρεπε να σπεύσω να βοηθήσω αυτή τη μικρή κοινότητα και να συμβάλλω στην πραγματοποίηση αυτού του ωραίου έργου. Όλο το διάστημα συζητούσε και ανέπτυξε αυτή την ιδέα μαζί με τα μέλη του εκκλησιάσματος και τα σχέδια εξελίχθηκαν και παγιώθηκαν έπειτα από πολυάριθμες συζητήσεις. "Σαν αρχιτέκτονας δε μου πήγαινε να θέσω σε προτεραιότητα το καλλιτεχνικό στοιχείο ή να προωθήσω το καλλιτεχνικό μου όραμα" εξηγεί ο Βαρλάμης. "Ήταν για μένα ουσιώδες να βρω ένα δρόμο ανάμεσα στην ύλη και στο πνευμα, μια έκφραση του Χαρμόσунου Μηνύματος του Χριστιανισμού, της αγάπης και της κοινότητας."

Ο Βαρλάμης εργάστηκε με σύμβολα και σημεία προσέχοντας όμως να μην το παρακάνει. Ο πύργος της εκκλησίας έχει τη μορφή δισκοπότηρου και μέσα σ' αυτόν είναι ένα παρεκκλήσι για παιδιά μ' ένα κυκλικό, ζωγραφισμένο στο χέρι, παράθυρο. Η κεντρική αίθουσα είναι στρογγυλή και φωτίζεται από παράθυρο επάνω στο θόλο. Σκοπός του είναι να δημιουργηθεί μια αίσθηση ασφάλειας και κοινότητας. Το αίσθημα ενισχύεται από τους ασυνήθιστα παχείς τοίχους με τις πολυάριθμες διαμορφωμένες εσοχές.

"Η εκκλησία ανταποκρίνεται ακριβώς στις δικές μας προϋποθέσεις," λέει ο πάστορ Pehlke. Αυτό ισχύει όχι μόνο για το μέγεθος αλλά και για την οικονομική πλευρά του έργου: Η ανέγερση, όπως σχεδιάστηκε, έφτασε στα 385.000 € (κάπου 265.000 λίρες). Το μεγαλύτερο μέρος έχει ήδη αποσβεστεί, με το ένα τέταρτο σχεδόν αυτής της απόσβεσης να καλύπτεται από τις τοπικές αρχές.

Η οικουμενική δράση αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι του ρόλου της εκκλησίας και είναι συμβολικά ριζωμένη στο ναό: ο θεμέλιος λίθος περιλαμβάνει ένα κομμάτι από τον καθολικό καθεδρικό ναό του Αγίου Στεφάνου της Βιέννης, μια αυθεντική πέτρα από τα Ιεροσόλυμα κι ένα δώρο από τον οικουμενικό πατριάρχη Βαρθολομαίο, τον επικεφαλής κληρικό των ορθοδόξων εκκλησιών ανά τον κόσμο. Ο Βαρλάμης αφιέρωσε την εκκλησία στα παιδιά της Ευρώπης - και στα παιδιά του Θεού.

Με μόλις 60 καθίσματα και ως 9 μέτρα διάμετρο, η **ευαγγελική εκκλησία του Χαρμόσунου Μηνύματος** στο Waidhofen/Taya, μια μικρή πόλη περίπου 30.000 κατοίκων στα βόρεια σύνορα της χώρας με την Τσεχία, κάθε άλλο είναι παρά ευρύχωρη, γράφει ο Thomas Sültzle.

Αυτό όμως δεν εμπόδιζε μεγάλο αριθμό από εκκλησιαστικούς και πολιτειακούς παράγοντες να παρευρεθούν στα θυρανοίξια στις 30 Οκτωβρίου 2004, προεξάρχοντος του επισκόπου Herwig Sturm, ηγέτη των Λουθηριανών της Αυστρίας. Δεν ήταν όμως το μέγεθος του ναού που τράβηξε το ενδιαφέρον, αλλά η μορφή.

"Η εκκλησία είναι εντυπωσιακή και μεις οι ευαγγελικοί είμαστε χαρούμενοι γι' αυτό," λέει ο πάστορ Horst Pehlke, που η ενορία του περιλαμβάνει τους 250 Λουθηριανούς του Waidhofen. Θυμάται ότι όταν πρωτοείδε τα σχέδια "αμέσως ξεροκατάπια". Αλλά το τοπικό εκκλησίασμα έχει εξοικειωθεί πια με την ασυνήθιστη αρχιτεκτονική της εκκλησίας του. Απ' έξω, ο πλατύς εξωτερικός τοίχος κάνει την εκκλησία να δείχνει μεγαλύτερη απ' ό,τι είναι. Το κίτρινο χρώμα της χώρας που είναι βαμμένη η έξω πλευρά φαίνεται φιλικό και το καλοκαίρι, τα καθίσματα έξω απ' την εκκλησία είναι ελκυστικά.

Καθώς ο προηγούμενος τόπος λατρείας έπρεπε να κατεδαφιστεί για να ανοίξει το δρόμο για την καινούργια εκκλησία, άρχισαν εδώ και περισσότερο από πέντε χρόνια, οι συζητήσεις ανάμεσα στο εκκλησίασμα του Waidhofen και στον, γεννημένο στην Ελλάδα, Αυστριακό αρχιτέκτονα Ευθύμιο Βαρλάμη, που τον είχαν προσεγγίσει κι είχε συμφωνήσει να αναλάβει το έργο. Οι εργασίες της ανέγερσης άρχισαν τελικά τον Ιούλιο 2003 και ολοκληρώθηκαν τον Οκτώβριο του 2004 πριν τα εγκαίνια.

σχεδιασμός και η διαμόρφωση μιας εκκλησίας αποτελεί για ένα αρχιτέκτονα μια απ' μεγαλύτερες προκλήσεις," λέει ο Βαρλάμης. Αυτό απαιτεί άλλα μέτρα σύγκρισης, "μια αίσθητη αισθητική, που δε θα πρέπει να αρέσει μονάχα στους ανθρώπους,- ο Θεός

